

zničující zemětřesení a vlna tsunami a následné problémy s jadernou elektrárnou. Rozdali jsme více než 70 tun materiálu, včetně potravin, vody, příkrývek, lůžkovin, hygienických potřeb, oblečení a paliva. Naši mladí svobodní dospělí obětovali svůj čas a hledali neznámé členy pomocí internetu, sociálních sítí a dalších moderních způsobů komunikace. Členové na skútrech poskytnutých Církví dopravují pomoc do oblastí, do kterých je těžké dostat se autem. Projekty služby, při nichž se kompletují hygienické a úklidové balíčky, jsou organizovány v mnoha kůlech a sborech v Tokiu, Nagoyi a Osace. Do této chvíle věnovalo více než 4 tisíce dobrovolníků přes 40 tisíc hodin službě. Naše pomoc v Japonsku i v dalších oblastech, kde je to potřeba, bude pokračovat i nadále.

Bratři a sestry, děkuji vám za vaši víru a oddanost evangeliu, za lásku a péči, kterou projevujete jeden druhému, a za službu, kterou poskytlujete ve svých sborech, odbočkách, kůlech a okrscích. Také vám děkuji za vaši věrnost v placení desátků a obětí a za vaši štěrnost, kterou projevujete přispíváním i do ostatních církevních fondů.

Na konci roku 2010 sloužilo ve 340 misiích na celém světě 52 225 misionářů. Misionářská práce je životodárnou silou království. Dovolte mi požádat vás, abyste, pokud můžete, zvážili poskytnutí příspěvku do všeobecného misionářského fondu Církve.

Bratři a sestry, nyní již nedočkavě očekáváme poselství, která nám budou dnes a zítra přednesena. Ti, kteří k nám budou promlouvat, při přípravě svého poselství usilovali o nebeskou pomoc a vedení. Modlím se, aby nás naplnil Duch Páně a povznášel nás a inspiroval, zatímco budeme naslouchat a učit se. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■



Starší L. Tom Perry

Kvorum Dvanácti apoštolů

Sabat a svátost

Nechť je vaše rodina naplněna láskou, zatímco chováte sabat v úctě po celý den a pocítujete jeho duchovní požehnání během týdne.

Bratři a sestry po celém světě, dnes dopoledne jsme přišli naslouchat hlasu proroka. Svědčím o tom, že hlas, jemuž jsme právě naslouchali, je hlas dnešního žijícího proroka Božího, jímž je prezident Thomas S. Monson. Jsme nesmírně požehnáni díky jeho učení a příkladu.

Letos máme všichni příležitost studovat v Nedělní škole slova proroků v Novém zákoně. Zatímco ve Starém zákoně se učíme o prorocích a lidech, Nový zákon je zaměřen na život a vliv jediného Muže, který přišel do smrtelnosti s dvojím občanstvím – nebeským a pozemským, našeho Spasitele a Vykupitele, Ježíše Krista.

Dnešní svět je tak přesycen naukami lidí, že je snadné opomíjet onu nanejvýš důležitou zprávu o Spasitelově životě a službě – Nový zákon – a ztratit v ni víru. Tato posvátná kniha je středem historie zaznamenané v písmech, tak jako Spasitel sám má být středem našeho života. Musíme se zavázat, že ji budeme studovat a chovat jako poklad.

Při studiu Nového zákona lze najít nedocenitelné perly moudrosti. Vždy rád čtu zprávy o tom, jak Pavel cestoval a organizoval Spasitelovu církev, zvláště jeho učení určené Timoteovi. Ve čtvrté kapitole Pavlova listu

Timoteovi čteme: „Ty věci předkládej, a uč. ... Buď příkladem [věřících] v řeči, v [jednání], v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.“¹ Neumím si představit žádný lepší způsob jak začít nebo pokračovat v tom, abychom byli příkladem věřících, než dodržováním dne sabatu.

Počínaje Stvořením světa byl jeden den oddělen od všech ostatních. „I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho.“² I Bůh si tohoto dne odpočinul od svého díla, a očekává, že Jeho děti budou dělat totéž. Dětem Izraele dal toto přikázání:

„Pomni na den sobotní, abys jej světil.

Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliko dílo své;

Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. ...

... Protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.“³

Způsob dodržování dne sabatu musí vždy zahrnovat uctívání. Poté, co Adam a Eva vstoupili do smrtelnosti, bylo jim přikázáno „uctívati Pána, svého Boha, a ... obětovati prvorozené ze stád svých jako oběť Pánu ... [jako] podobenství oběti Jednorozeného Otcova“⁴. Obětování zvířat připomínalo Adamovu potomstvu, že jednoho dne Beránek Boží,

Ježíš Kristus, obětuje svůj vlastní život za nás.

Během svého života Spasitel mluvil o této oběti.⁵ V předvečer Jeho Ukřížování se Jeho slova začala naplňovat. Shromáždil své učedníky v horní místnosti, stranou od rušivých vlivů světa. Ustanovil svátost večeře Páně.

„A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dal učedníkům, a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé.

A vzav kalich, a díky činiv, dal jim, řka: Píte z toho všickni.

Nebo to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpuštění hříchů.“⁶

Od oné chvíle se Spasitelovo Usmíření stalo tou největší a poslední obětí. Když se po svém Vzkříšení ukázal na americkém kontinentu, předal své kněžství svým učedníkům a zavedl svátost řka:

„A to budete vždy hleděti, abyste činili, ... stejně jako jsem já lámal chléb a žehnal ho a dal ho vám.

... A bude to svědectvím Otci, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.“⁷

Je pozoruhodné, že i během temných období odpadlictví byl tento vzor sabatního uctívání a svátosti praktikován v mnoha podobách.

Když bylo evangelium znovuzřízeno, tři apoštolové, Petr, Jakub a Jan, kteří přijali od Spasitele svátost jako první, se ukázali Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu. Pod jejich vedením byla znovuzřízena pravomoc kněžství nutná pro podávání svátosti členům Církve.⁸

Ona kněžská pravomoc předaná Spasitelem Jeho prorokům a apoštolům, a od nich k nám, je na zemi i dnes. Mladí nositelé kněžství po celém světě získávají oprávnění používat moc kněžství tím, že svědomitě dodržují příkázání a žijí podle měřítek



evangelia. Když si tito mladí muži uchovávají čisté ruce a čisté srdce, připravují a žehnají svátost způsobem daným Spasitelem – způsobem, který On určil tím, co dělal před více než 2 000 lety.

Přijímání svátosti je středem našeho uctívání během dne sabatu. V Nauce a smlouvách nám všem Pán přikazuje:

„A aby ses mohl plněji uchováti neposkvrněným od světa, půjdeš do domu modlitby a budeš přinášeti

svátosti své v můj svatý den;

Neboť vpravdě toto je den určený ti k tomu, aby sis odpočinul od prací svých a projevil oddanost svou Nejvyššímu; ...

A v tento den nebudeš konati žádnou jinou věc.“⁹

Když se zamýšlíme nad rolí sabatu a svátosti ve svém životě, ukazují se tři věci, které po nás Pán požaduje: zaprvé – uchovávat se neposkvrněnými od světa; zadruhé – jít do domu



modlitby a přinášet své svátosti; a zatřetí – odpočinout si od práce.

Je to něco nádherného být křesťanem a žít jako pravý učedník Krista. On o nás řekl: „Z světať nejsou, jako

i já nejsem z světa.“¹⁰ Abychom se uchovali neposkvrněnými od světa, očekává od nás, že se budeme o sabatu vyhýbat takovému světskému rozptylování, jako jsou pracovní

záležitosti a návštěvy zábavních zařízení.

Jsem také přesvědčený o tom, že od nás očekává, že se budeme vhodně oblékat. Naši mladí se možná domnívají, že výraz „sváteční oblečení“ je staromódní. Víme však, že když se sváteční oblečení vymění za všední, totéž se stane i s postoji a skutky. Pochopitelně asi není nutné, aby naše děti nosily společenské nedělní oblečení až do západu slunce. Nicméně oblečením, které jim doporučujeme nosit, a činnostmi, které plánujeme, jim pomáháme připravit se na svátost a těšit se z požehnání, jež z ní plynou, během celého dne.

Co to znamená přinášet své svátosti Pánu? Uznáváme, že se všichni dopouštíme chyb. Každý z nás potřebuje vyznávat své hříchy a chyby Nebeskému Otci a druhým, jimž jsme možná ublížili, a zanechat jich. Sabat nám poskytuje drahocennou příležitost přinést je – tyto naše svátosti – Pánu. On řekl: „Ale pamatuj, že v tento den Páně budeš přinášeti oběti své a svátosti své Nejvyššímu, vyznáváje hříchy své bratřím a před Pánem.“¹¹

Starší Melvin J. Ballard navrhl: „Chceme, aby každý Svatý posledních dnů přicházel ke stolu svátosti, protože to je to místo pro sebezpytování a sebezkoumání, kde se můžeme učít upravit svůj směr, dát si život do pořádku a uvést sebe samého do souladu s učením Církve i se svými bratřimi a sestrami.“¹²

Když způsobile přijímáme svátost, dosvědčujeme, že jsme ochotni vzít na sebe jméno Spasitele, dodržovat Jeho přikázání a vždy na Něj *pamatovat*, abychom mohli mít Jeho Ducha, aby byl s námi. Tímto způsobem obnovujeme svou smlouvu křtu. Pán ujistil své učedníky slovy: „Tak často, jak toto budete činiti, budete pamatovati na tuto hodinu, že jsem byl s vámi.“¹³

Někdy se domníváme, že odpočinout si od práce znamená pouze to, že balicí stroj na seno necháme nečinně stát na poli nebo že na dveře obchodu pověsíme cedulku „Zavřeno“. Avšak v dnešním světě práce zahrnuje i každodenní činnosti v životě. Mohou to být podnikatelské záležitosti, které můžeme vyřizovat z domova, nebo sportovní soutěže a další činnosti, které nás odvádějí od sabatního uctívání a příležitosti sloužit druhým.

„Nezahrávej si s posvátnými věcmi,“¹⁴ zjevil Pán Svatým posledních dnů, a tím jako by nám připomněl to, co řekl svým učedníkům: „Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu.“¹⁵

Bratři a sestry, v posledních dnech je protivník úspěšný, když zlehčujeme svůj závazek vůči Spasiteli, když nedbáme Jeho učení v Novém zákoně i v dalších písmech a když Ho přestáváme následovat. Rodiče, nyní je ta pravá chvíle k tomu, abychom učili své děti, aby byly příkladem věřících tím, že budou navštěvovat shromáždění svátosti. Když nadchází nedělní ráno, pomozte jim být odpočaté, vhodně oblečené a duchovně připravené přijmout symboly svátosti a obdržet osvícení, povzbuzení a zušlechťující moc Ducha Svatého. Necht' je vaše rodina naplněna láskou, zatímco chováte sabat v úctě po celý den a pociťujete jeho duchovní požehnání během týdne. Vyzvěte své syny a dcery, aby povstali a byli světlem tím, že svěťí den sabatu, „aby světlo [jejich] mohlo býti korouhví pro národy“¹⁶.

Jak roky plynou, často se vracím v myšlenkách k sabatním dnům svého dětství a mládí. Stále vzpomínám na den, kdy jsem poprvé jako jáhen roznášel svátost, a na malé skleněné kalíšky, které jsem roznášel členům našeho sboru. Před několika lety

byla církevní budova v mém rodišti renovována. V řečnickém pultu byla zapečetěná přihrádka. Když ji otevřeli, našli v ní několik těchto malých skleněných kalíšků, které tam byly ukryty léta. Jeden jsem dostal na památku.

Také si vzpomínám na zelený kufr, který jsme nosili s sebou u námořní pěchoty Spojených států. V tomto kufru byl dřevěný tácek a sada kalíšků na svátost, abychom mohli být požehnáni pokojem a nadějí večeře Páně i ve válečném konfliktu a zoufalství.

Když myslím na ony kalíšky na svátost ze svého mládí, jeden v bezpečném údolí domova, kde jsem prožil dětství, a další tisíce kilometrů daleko v Pacifiku, jsem naplněn vděčností za to, že Spasitel světa byl ochoten kvůli mně pít z onoho „hořkého kalicha“¹⁷. A protože On to učinil, mohu říci se žalmistou – „kalich můj ... oplývá“¹⁸ požehnáními Jeho nekonečného a věčného Usmíření.

Tento den před sabatem, na začátku této úžasné konference, pamatujme na požehnání a příležitosti, jež máme, když se účastníme každý týden shromáždění svátosti ve svých sborech

a odbočkách. Připravujme se na sabat, a chovejme se při něm takovým způsobem, který přivolá ona slíbená požehnání na nás i na naši rodinu. Vydávám své zvláštní svědectví, že největší radost získáváme v tomto životě tehdy, když následujeme Spasitele. Kéž dodržujeme Jeho příkázání tím, že svěťíme Jeho posvátný den – o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. 1. Timoteovi 4:11–12.
2. Genesis 2:3.
3. Exodus 20:8–11.
4. Mojžíš 5:5, 7.
5. Viz například Marek 10:32–34; Jan 2:19; 10:17; 12:32.
6. Matouš 26:26–28.
7. 3. Nefi 18:6–7.
8. Viz Joseph Smith–Životopis 1:68–69, 72; viz také Nauka a smlouvy 27:12–13.
9. Nauka a smlouvy 59:9–10, 13.
10. Jan 17:16.
11. Nauka a smlouvy 59:12.
12. Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 150.
13. Překlad Josepha Smitha, Marek 14:21.
14. Nauka a smlouvy 6:12.
15. Marek 2:27.
16. Nauka a smlouvy 115:5.
17. 3. Nefi 11:11.
18. Žalm 23:5.

Kyjev, Ukrajina

